

Gruppe:

Forside til skannet bilag

Recno=149592

SamlLbnr=20042

Udvalg=MPU

Bilagsnr=L 90, Bilag 3

Dobbeltsidet=N

Sider=28

Titel: Oversigt over klagesystemet med angivelse af, hvem der kan klage, hvor der kan klage, og hvilke ændringer i henhold til lovforslagene samt plancher, der blev brugt ved den tekniske gennemgang af de forskellige forslag

Antal sider: [28]
Antal notater: [N]
Udvalg: MPU
Planer: L 90
Om forurenede jord: Om forurenede jord.
Bilag: Bilag 3
Notat: Notat
SamlLbnr: 20042
Recno: 149592

.....

MILJØMINISTERIET

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg
Christiansborg
1240 København K.

DEPARTEMENTET

MODTAGET

14 MRS. 2005

14.13
Den Centrale Indlevering

J.nr. D 013-0409

Kommunalreformen, L 86 - L 93

Den **14 MAR. 2005**

./ I forlængelse af den tekniske gennemgang af lovforslagene, onsdag den 2. marts 2005, vedlægges til udvalgets orientering 5 eksemplarer af:

- 1) oversigt over klagesystemet med angivelse af, hvem der kan klage, hvor der kan klages til og ændringer i henhold til lovforslagene
- 2) plancher, der blev brugt ved den tekniske gennemgang af de enkelte lovforslag.

Connie Hedegaard

Nina Hørskind

Miljøministeriet
Departementet
Højbro Plads 4
1200 København K

Tlf. 33 92 76 00
Fax 33 32 22 27
E-post (Internet): mim@mim.dk
www.mim.dk
CVR-nr.: 12-85-43-58

NOTAT

MILJØSTYRELSEN

SKOV- OG NATURSTYRELSEN

J.nr. D 013-0409

Den 9. marts 2005.

L 86 - L 93 – Kommunalreformen

Oversigt over klagesystemet i henhold til lovforslagene.

Nedenfor er lov for lov angivet, hvem der i dag er klageberettiget (pkt. 1) og hvilken instans, der er klageinstans (pkt. 2) og foreslåede ændringer (pkt. 3) i klageberettigelse og klageinstans. Det bemærkes, at der eksisterer enkelte særlige klageorganer i særlige sagstyper (f.eks. taksationsmyndigheder) og ulovbestemt klageadgang til ministeren over styrelsesafgørelser i visse sager, hvilket ikke er nævnt i opregningen nedenfor.

Endelig bemærkes for god ordens skyld, at Indenrigs- og Sundhedsministeriets lovforslag L 73 - Forslag til lov om ændring af forskellige love på sundhedsområdet og visse andre områder (Konsekvensrettelser som følge af kommunalreformen) indeholder bestemmelser, hvorefter "embedslægeinstitutionen" ændres til "Sundhedsstyrelsen".

L 86 - Lov om beskyttelse af havmiljøet

1. Hvem kan klage?

I dag har følgende klageadgang over sager vedrørende dumping af optaget havbundsmateriale samt sager om oprettelse af hurtigfærgeruter:

- 1) enhver, der må antages at have en individuel væsentlig interesse i sagens udfald,
- 2) kommunalbestyrelsen,
- 3) amtsrådet
- 4) embedslægeinstitutionen,
- 5) Forbrugerrådet,
- 6) Dansk Fiskeriforening,
- 7) Foreningen af Danske Ral- og Sandsugere
- 8) Danmarks Rederiforening

9) Bilfærgernes Rederiforening

10) Arbejderbevægelsens Erhvervsråd.

11) lokale foreninger eller organisationer, der har beskyttelse af natur og miljø som hovedformål, i det omfang foreningen eller organisationen har ønsket underretning om afgørelserne,

12) lokale foreninger eller organisationer, der efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, i det omfang foreningen eller organisationen har ønsket underretning om afgørelserne, når afgørelsen berører sådanne interesser,

13) landsdækkende foreninger og organisationer, der efter deres vedtægter har beskyttelse af natur og miljø som hovedformål, og

14) landsdækkende foreninger og organisationer, der efter deres vedtægter har til formål at varetage væsentlige rekreative interesser, når afgørelsen berører sådanne interesser.

I sager om forbud eller påbud overfor skibe og platforme har afgørelsens adressat klageadgang.

2. Hvor kan der klages til:

I dag kan der klages til følgende instanser:

Miljøministeren,

Miljøklagenævnet eller

Tilbageholdelsesnævnet (der er nedsat i medfør af lov om skibes sikkerhed m.v.), afhængig af hvilken afgørelse, der er tale om.

3. Foreslåede ændringer

Lovforslag L 86 medfører, at amtsrådet ikke længere har klageadgang og at der ikke længere er klageadgang til miljøministeren.

L 86 - Lov om betalingsregler for spildevandsanlæg m.v.

1. Hvem kan klage:

Der er ikke klageadgang på dette lovområde i dag.

3. Ændringer som følge af kommunalreformen

Lovforslag L 86 medfører, at miljøministeren får en konkret afgørelseskompetence. I denne forbindelse får ministeren også kompetence til at fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet efter bemyndigelse, herunder at der ikke skal være klageadgang.

L 86 - Lov om godtgørelse i forbindelse med indsamling af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier)

Der er i dag ikke klageadgang på dette lovområde. Dette ændres ikke med kommunalreformen.

L 86 - Lov om kemiske stoffer og produktter

1. Hvem kan klage:

I dag har følgende klageadgang:

- afgørelsens adressat
- enhver, der må antages at have en individuel væsentlig interesse i sagens udfald,

2. Hvor kan de klage til:

I dag er der klageadgang til Miljøklagenævnet.

3. Ændringer som følge af kommunalreformen

Lovforslag L 86 medfører ingen ændringer i ovenstående.

L 86 - Lov om vandløb:

1) Hvem kan klage

Generelt:

- den, afgørelsen er rettet til
- enhver, der må antages at have en individuel, væsentlig interesse i afgørelsen
- amtsrådet og Hovedstadens Udviklingsråd kan påklage kommunalbestyrelsens afgørelser; kommunalbestyrelsen og Hovedstadens Udviklingsråd kan påklage amtsrådets afgørelser

For så vidt angår afgørelser om vandløbsregulativer tillige:

- lokale foreninger og organisationer, som har en væsentlig interesse i afgørelsen
- landsdækkende foreninger og organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur og miljø
- landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når afgørelsen berører sådanne interesser

For så vidt angår afgørelser i visse større sager om regulering og vedligeholdelse af vandløb efter miljøministerens nærmere bestemmelse tillige:

- Danmarks Naturfredningsforening og Danmarks Sportsfiskerforbund.

2) Hvor kan de klage til

Skov- og Naturstyrelsen, dog for visse særligt nævnte afgørelser om økonomiske spørgsmål taksationskommission, hvis afgørelse kan påklages videre til overtaksationskommission.

3) Ændringer som følge af kommunalreformen

Bestemmelsen om kommunalbestyrelser, amtsråds og Hovedstadens Udviklingsråds klageret ophæves.

Afgørelser efter bekendtgørelser udstedt efter loven

Følger lovens system; ingen ændringer som følge af kommunalreformen

L 86 - Lov om beskyttelse af de ydre koge i Tøndermarsken:

1) Hvem kan klage

- adressaten for afgørelsen
- ejeren af den ejendom, som afgørelsen vedrører
- Digelaget for Marsken ved Tønder, når afgørelsen vedrører spørgsmål af betydning for drift og vedligeholdelse af diger og afvandings- og bevandingsanlæg
- enhver, som i øvrigt har en individuel, væsentlig interesse i sagen
- offentlige myndigheder
- lokale foreninger og organisationer, som har en væsentlig interesse i afgørelsen
- Danmarks Naturfredningsforening og Dansk Ornitologisk Forening
- Friluftsrådet, når afgørelsen berører væsentlige rekreative interesser.

2) Hvor kan de klage til

- Naturklagenævnet, dog for afgørelser om ekspropriationserstatning taksationskommission, hvis afgørelse kan påklages videre til overtaksationskommission.

3) Ændringer som følge af kommunalreformen

Ingen.

Afgørelser efter bekendtgørelser udstedt efter loven

Afgørelserne kan ikke påklages; ingen ændringer som følge af kommunalreformen

L 86 - Lov om Skjern Å Naturprojekt:

Loven indeholder ikke klagebestemmelser.

3) Ændringer som følge af kommunalreformen

Ingen

L 86 - Lov om okker:

1) Hvem kan klage

Afgørelser om godkendelse, hvor der ikke skal etableres okkerrensingsanlæg kan påklages af

- adressaten for afgørelsen
- kommunalbestyrelsen
- Danmarks Naturfredningsforening
- Danmarks Sportsfiskerforbund
- Dansk Landbrug
- Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark
- Enhver dambruger, der må antages at have en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald.

2) Hvor kan de klage til

Skov- og Naturstyrelsen.

3) Ændringer som følge af kommunalreformen

Ingen.

L 86 - Lov om sommerhuse og camping m.v.:

1) Hvem kan klage

- adressaten for afgørelsen
- offentlige myndigheder og
- enhver med individuel væsentlig interesse i afgørelsen.

2) Hvor kan de klage til

Naturklagenævnet

3) Ændringer som følge af kommunalreformen

Ingen

L 86 - Lov om anvendelse af Frøstruplejren:

Afgørelser kan ikke påklages.

3) Ændringer som følge af kommunalreformen

Ingen

L 86 - Lov om jagt- og vildtforvaltning:

1) Hvem kan klage

For så vidt angår erstatninger for vildtreservater

- ejere og brugere (naturbeskyttelseslovens regler)

2) Hvor kan de klage til

Taksationskommissionen. Afgørelser i øvrigt efter loven kan ikke påklages.

3) Ændringer som følge af kommunalreformen

Ingen.

L 86 - Lov om skove:

1) Hvem kan klage

Afgørelser efter skovloven kan påklages af

- adressaten for afgørelsen og
- enhver, som i øvrigt har en individuel, væsentlig interesse i sagen.

Afgørelser efter en række særligt nævnte bestemmelser kan endvidere påklages af

- landsdækkende foreninger og organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur og miljø
- landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når afgørelsen berører sådanne interesser, og
- lokale foreninger og organisationer, som har en væsentlig interesse i afgørelsen.

Afgørelser om erstatning i Natura 2000-områder

- ejere og brugere (naturbeskyttelseslovens regler).

2) Hvor kan de klage til

Naturklagenævnet.

Afgørelser om erstatning kan påklages til Taksationskommissionen.

2) Ændringer som følge af kommunalreformen

Ingen.

L 86 - Lov om inddragelse af dele af søterritoriet under de for ferske vande gældende retsregler:

1) Hvem kan klage

- ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri
- enhver, der har en påviselig interesse i det pågældende område.

2) Hvor kan de klage til

Skov- og Naturstyrelsen.

3) Ændringer som følge af kommunalreformen

Ingen.

L 87 - Lov om miljø- og genteknologi

1) Hvem kan klage:

- afgørelsens adressat,
- enhver, der har en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald, og
- berørte amtsråd og kommunalbestyrelser.

Derudover kan visse afgørelser påklages af:

- Embedslægeinstitutionen
- Danmarks Naturfredningsforening
- Danmarks Sportsfiskerforbund
- Danmarks Havfiskeriforening
- Dansk Fiskeriforening
- Forbrugerrådet og
- Arbejderbevægelsens Erhvervsråd.

2) Hvor kan de klage til:

Miljøklagenævnet

3) Ændringer som følge af kommunalreformen

Hidtil kunne amtsrådets afgørelser påklages til Miljøklagenævnet via miljøministeren. Amternes hidtidige opgaver overføres med lovforslaget til miljøministeren. Miljøministerens afgørelser efter loven kan fremover påklages til Miljøklagenævnet

L 88 - Råstofloven

1) Hvem kan klage:

For så vidt angår forekomster på landjorden:

- adressaten for afgørelsen,

- offentlige myndigheder,
- lokale foreninger og organisationer, som har en væsentlig interesse i afgørelsen,
- landsdækkende foreninger og organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur og miljø,
- landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når afgørelsen berører sådanne interesser, og
- enhver med individuel væsentlig interesse i afgørelsen.

For så vidt angår forekomster på søterritoriet og kontinentalsoklen kan afgørelser påklages af de nævnte samt yderligere af:

- Foreningen af Danske Ral- og Sandsugere,
- Danmarks Fiskeriforening.

Visse nærmere angivne afgørelser kan også påklages af:

- lokale foreninger og organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur og miljø.

2) Hvor kan de klage til:

Naturklagenævnet

3) Ændringer som følge af kommunalreformen:

Efter lovforslaget kan de nye råstofplaner påklages til Naturklagenævnet af de klageberettigede, der er nævnt ovenfor om indvinding af forekomster på land.

L 89 - Naturbeskyttelsesloven.

Lovens almindelige bestemmelser:

1) Hvem kan klage:

- adressaten for afgørelsen,
- ejeren af den ejendom, som afgørelsen vedrører,
- offentlige myndigheder,
- lokale foreninger og organisationer, som har en væsentlig interesse i afgørelsen,
- landsdækkende foreninger og organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur og miljø, og
- landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når afgørelsen berører sådanne interesser.

2) Hvor kan de klage til:

Naturklagenævnet

3) Ændringer som følge af kommunalreformen:

Ingen

Fredninger (herunder erstatning)

1) Hvem kan klage:

- Ejere og brugere, der skal have fredningsafgørelsen sendt,
- enhver, der under sagen har givet møde for fredningsnævnet eller fremsat ønske om underretning om sagens afgørelse,
- statslige og kommunale myndigheder, hvis interesser berøres af forslaget, samt
- organisationer m.v., som antages at have en væsentlig interesse i forslaget.

Ved erstatningsafgørelser er kredsen af klageberettigede dog begrænset til

- ejere og brugere samt
- myndigheder, der skal betale.
-

2) Hvor kan de klage til:

Naturklagenævnet

Naturklagenævnets, miljøministerens og amtets afgørelser af erstatningsspørgsmål kan påklages til Taksationskommissionen.

3) Ændringer som følge af kommunalreformen:

Ingen

Afgørelser efter bekendtgørelser, der er udstedt efter loven

1) Hvem kan klage:

Individuelt fastsat.

2) Til hvem kan klages:

Individuelt fastsat.

3) Ændringer som følge af kommunalreformen:

Ingen.

L 90 - Lov om forurennet jord

1. Hvem kan klage:

I dag har nedennævnte klageadgang:

- afgørelsens adressat
- enhver, der må antages at have en individuel væsentlig interesse i sagens udfald,
- embedslægeinstitutionen.
- Kommunalbestyrelsen kan påklage amtsrådets afgørelser og amtsrådet kan påklage kommunalbestyrelsens afgørelser.

2. Hvor kan der klages til:

I dag kan der klages til følgende instanser:

- Miljøministeren som 1. klageinstans (opgaven er delegeret til en styrelse)
- Miljøklagenævnet som 2. klageinstans for så vidt angår visse større eller principielle afgørelser truffet af en styrelse som klageinstans

3. Ændringer som følge af kommunalreformen:

Lovforslag L 90 medfører, at kommunalbestyrelsen kan påklage regionsrådets afgørelser og regionsrådet kan påklage kommunalbestyrelsens afgørelser. Endvidere kan kommunalbestyrelsen og regionsrådet påklage miljøministerens afgørelser. Endelig medfører lovforslaget, at der ikke længere er klageadgang til miljøministeren (en styrelse), men at Miljøklagenævnet er eneste klageinstans i alle sager, der hidtil har kunnet indbringes for en styrelse.

L 91 - Miljøbeskyttelsesloven

1. Hvem kan klage?

I dag har nedennævnte klageadgang:

- Adressaten
- Enhver der har en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald
- Kommunalbestyrelsen kan påklage amtsrådets afgørelser og amtsrådet kan påklage kommunalbestyrelsernes afgørelser
- Hovedstadens Udvalgte i hovedstadsområdet
- Embedslægeinstitutionen kan påklage afgørelser efter kapitel 3, 4 og 5
- Danmarks Fiskeriforening og Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark kan påklage amtsrådets afgørelser efter bestemmelserne i kap. 4 og 5 for så vidt angår spørgsmål om forurening af vandløb, søer eller havet
- Arbejderbevægelsens Erhvervsråd kan påklage kommunale og amtskommunale afgørelser, når væsentlige beskæftigelsesmæssige interesser er berørt.

- Forbrugerrådet kan påklage kommunale og amtskommunale afgørelser i det omfang de er væsentlige og principielle
- Lokale foreninger og organisationer, der har beskyttelse af natur og miljø som hovedformål, kan påklage afgørelser som foreningen eller organisationen har ønsket underretning om
- Lokale foreninger og organisationer, der efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, kan påklage afgørelser, som foreningen eller organisationen har ønsket underretning om, når afgørelsen berører sådanne interesser og klagen har til formål at varetage natur- og miljøbeskyttelse
- Landsdækkende foreninger og organisationer, der efter deres vedtægter har beskyttelse af natur og miljø som hovedformål, kan påklage afgørelser efter bestemmelserne i kapitel 3, 4 og 5
- Landsdækkende foreninger og organisationer, der efter deres vedtægter har til formål at varetage væsentlige rekreative interesser, kan påklage afgørelser efter bestemmelserne i kapitel 3, 4 og 5, når afgørelsen berører sådanne interesser og klagen har til formål at varetage natur- og miljøbeskyttelse.

2. Hvor kan der klages til?

- Miljøministeren som 1. klageinstans (opgaven er delegeret til en styrelse)
- Miljøklagenævnet som 2. klageinstans for så vidt angår visse større eller principielle afgørelser truffet af styrelserne som klageinstans, samt visse afgørelser truffet af miljøministeren (i vidt omfang delegeret til styrelserne), som 1. instans eller 2. instans.

3. Ændringer som følge af kommunalreformen

Som følge af kommunalreformen ophæves amtsrådenes og Hovedstadens Udviklingsråds klageadgang. Idet miljøministerens opgaver udvides ved overførsel fra amtsrådene, udvides klageadgangen over miljøministerens afgørelser, således at overførslen af opgaverne ikke medfører en forringet klageadgang. Endelig vil styrelserne ikke længere være klageinstans, idet det fremover er Miljøklagenævnet, som er eneste klageinstans i alle sager, der hidtil har kunnet påklages til styrelserne.

L 92 - Miljømålsloven

1. Hvem kan klage:

I dag har ndennævnte klageadgang:

- Miljøministeren,
- Enhver der har en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald

- Offentlige myndigheder
- Lokale foreninger og organisationer, som har en væsentlig interesse i afgørelsen
- Landsdækkende foreninger og organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur og miljø
- Landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når afgørelsen berører sådanne interesser

2. Hvor kan der klages til:

- Miljøklagenævnet (over vandplanen)
- Naturklagenævnet (over Natura 2000-planen)

3. Ændringer som følge af kommunalreformen:

Som følge af kommunalreformen foreslås der i miljømålsloven indført kommunale handleplaner for henholdsvis vand og natur. For så vidt angår vandområdet kan der klages til Miljøklagenævnet og for så vidt angår naturområdet kan der klages til Naturklagenævnet.

L 92 - Vandforsyningsloven

1. Hvem kan klage?

I dag har nedennævnte klageadgang:

- Adressaten
- Enhver der har en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald
- Kommunalbestyrelsen kan påklage amtsrådets afgørelser og amtsrådet kan påklage kommunalbestyrelsens afgørelser
- Hovedstadens Udviklingsråd i hovedstadsområdet
- Embedslægeinstitutionen
- Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Sportsfiskerforening og Forbrugerrådet kan påklage visse afgørelser.

2. Hvor kan der klages til?

- Miljøministeren som 1. klageinstans (opgaven er delegeret til en styrelse)
- Miljøklagenævnet som 2. klageinstans for så vidt angår visse afgørelser.

3. Ændringer som følge af kommunalreformen

Som følge af kommunalreformen ophæves amtsrådenes og Hovedstadens Udviklingsråds klageadgang. Idet miljøministerens opgaver udvides ved overførsel fra amtsrådene, udvides klageadgangen over miljøministerens afgørelser, således at overførslen af opgaverne ikke medfører en forringet klageadgang. Endelig vil styrelserne ikke længere være klageinstans, idet det

fremover er Miljøklagenævnet, som er eneste klageinstans i alle sager, der hidtil har kunnet påklages til styrelserne.

L 93 - Lov om planlægning:

1) Hvem kan klage:

- enhver med retlig interesse i sagen udfald
- Miljøministeren
- landsdækkende foreninger og organisationer, der som hovedformål har beskyttelsen af natur og miljø eller varetagelsen af væsentlige brugerinteresser inden for arealanvendelsen, på betingelse af, at foreningen eller organisationen har vedtægter eller love, som dokumenterer dens formål, og at foreningen eller organisationen repræsenterer mindst 100 medlemmer (gælder ikke afgørelser om ekspropriation efter § 47, stk. 1)

2) Hvor kan de klage til:

Naturklagenævnet

Kommunalbestyrelsen (afgørelser om dispensation fra en lokalplan, der meddeles af en forening, der er bemyndiget hertil efter § 21. Kommunalbestyrelsens afgørelse i klagesagen kan påklages til Naturklagenævnet.)

3. Sker der ændringer som følge af kommunalreformen.

Nej - kommunalreformen indebærer ikke ændringer i reglerne om, hvem der kan klage, og hvor der kan klages til.

De foreslåede ændringer af klagebestemmelsen (lovforslagets § 1, nr. 47, 48 og 49) vedrører alene spørgsmålet, hvilke myndigheders - kommunalbestyrelsernes/regionsrådenes/miljøministerens - afgørelser der kan klages over, samt en tilhørende konsekvensændring af bestemmelsen om opsættende virkning.

Lov om ændring af lov om naturbeskyttelse

Amtsopgaver:

- §3-beskyttede naturtyper
- Bygge- og beskyttelseslinier
- Friluftsreklamer
- Offentlige anlæg
- Adgangsregler
- Fredninger
- Tilsyn og håndhævelse
- Gennemførelse af Natura 2000-handleplan

Kommunerne

Flyttes til:

- Administration af strandbeskyttelseslinien
- Sekretariat for fredningsnævn
- Naturovervågning
- Færdiggørelse af største VMPII-projekter

Miljøministeriet

Ændring af råstofloven

Vedrører alene råstofindvinding på land. Myndighedsopgaver vedrørende råstofindvinding på havet ligger fortsat i staten

Nuværende amtsopgaver:

- Behandling af ansøgninger om tilladelse til råstofindvinding på land
- tilsyn med råstofindvindingen på land

- Kortlægning af råstoffernes lokalisering, omfang og kvalitet på land
- Råstofplanlægning med udpegning af indvindingsområder på land (sker i regionplanen)

De konkrete myndighedsopgaver. Én indgang for borgere og virksomheder

**Kommunal-
bestyrelser**

De overordnede opgaver

Regionsråd
(Planlægningen vil ske i en særskilt råstofplan)

Lov om ændring af lov om miljø- og genteknologi

Nuværende amtsopgaver:

- Tilsyn med produktion af genetisk modificerede planter, dyr og mikroorganismer
- Tilsyn med, at vilkårene i godkendelser til forsøgsudsætning med genetisk modificerede organismer overholdes
- Tilsyn med udstilling og informationsformidling med genetisk modificerede organismer

Flyttes til:

Opgaver som forudsætter specialviden og som kun forekommer relativt sjældent overføres til staten

Miljøministeriet

Miljøministeriet varetager herefter samtlige myndighedsopgaver efter lov om miljø- og genteknologi

Samleloven - ny opgavefordeling

Nuværende amtsopgaver

- Havmiljøloven

Kommuner

- Tilladelse og tilsyn med klapping inden for søterritoriet
- Forestår/koordinerer indsatsen i forbindelse med omfattende forureninger

Miljøministeriet

- Tilladelse og tilsyn med klapping uden for søterritoriet
- Samordning af kommunale beredskabsplaner
- Afgrænsning af kommunens kompetence på søterritoriet
- Miljøklagenævnet, eneste klageinstans i klapsager

• Vandløbslov

Alle amtsvandløb bliver kommunale og alle myndighedsopgaver følger med

Samleloven - ny opgavefordeling

**Nuværende
amtsopgaver**

Kommuner

Miljøministeriet

• Okkerlov

Tilladelse til udgrøft-
ning og dræning i
okkerpotentielle
områder + tilsyn

• Sommerhus-
lov og camping

Minister delegation af
tilladelser til ferie-
boligudlejning efter
§ 1 + afgørelser efter
campingreglementet

Samleloven - ny opgavefordeling

Nuværende amtsopgaver

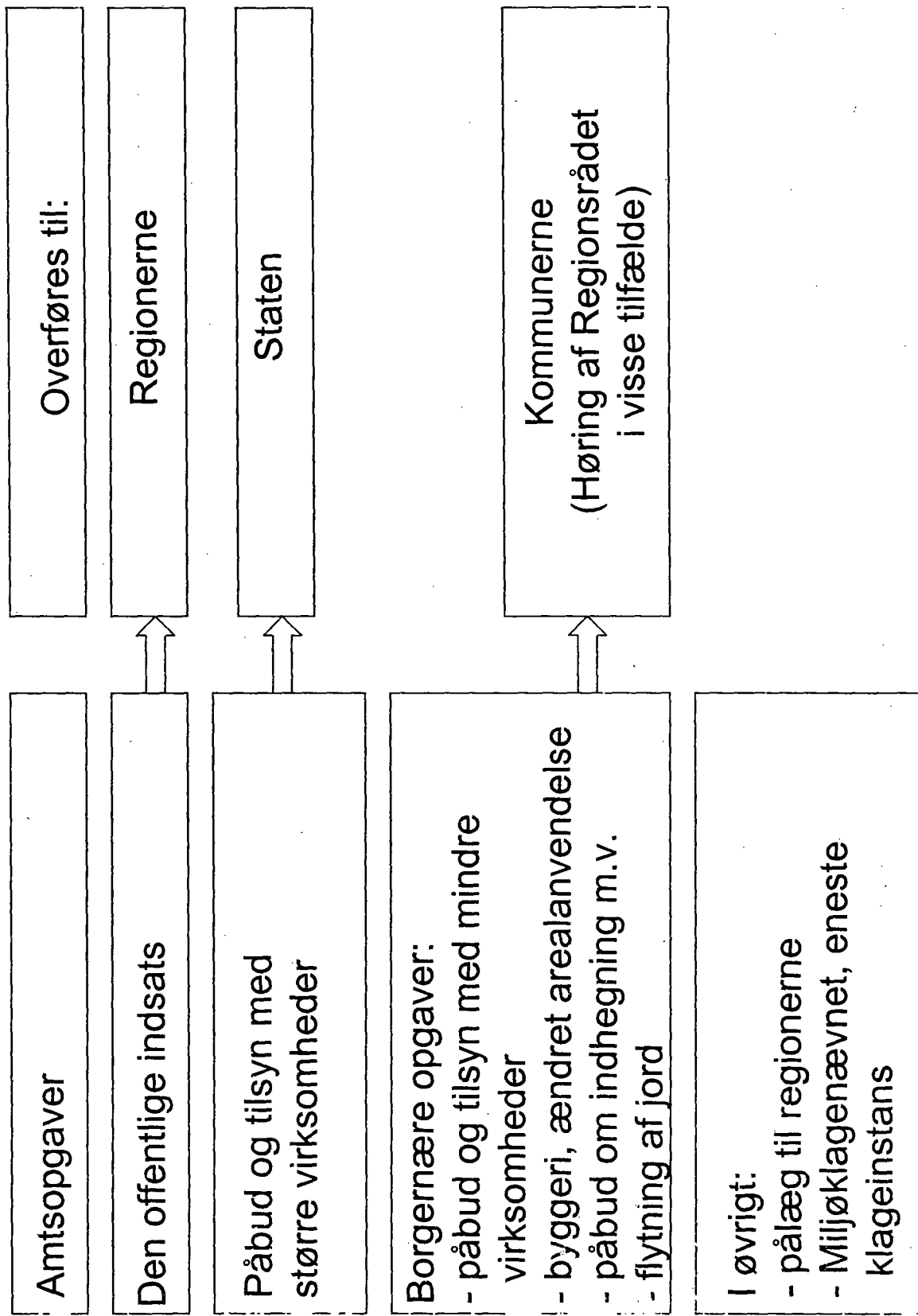
- Tøndermarkslov
- Skjern Å-lov
- Lov om Frøstrup-lejren
- Skovloven
- Jagt- og vildtforvaltningsloven
- Lov om betaling for spildevandsanlæg m.v.
- Lov om godtgørelse for indsamling af batterier
- Lov om kemiske stoffer og produkter
- Lov om inddragelse af dele af søterritoriet under ferskvandsregler

Kommuner

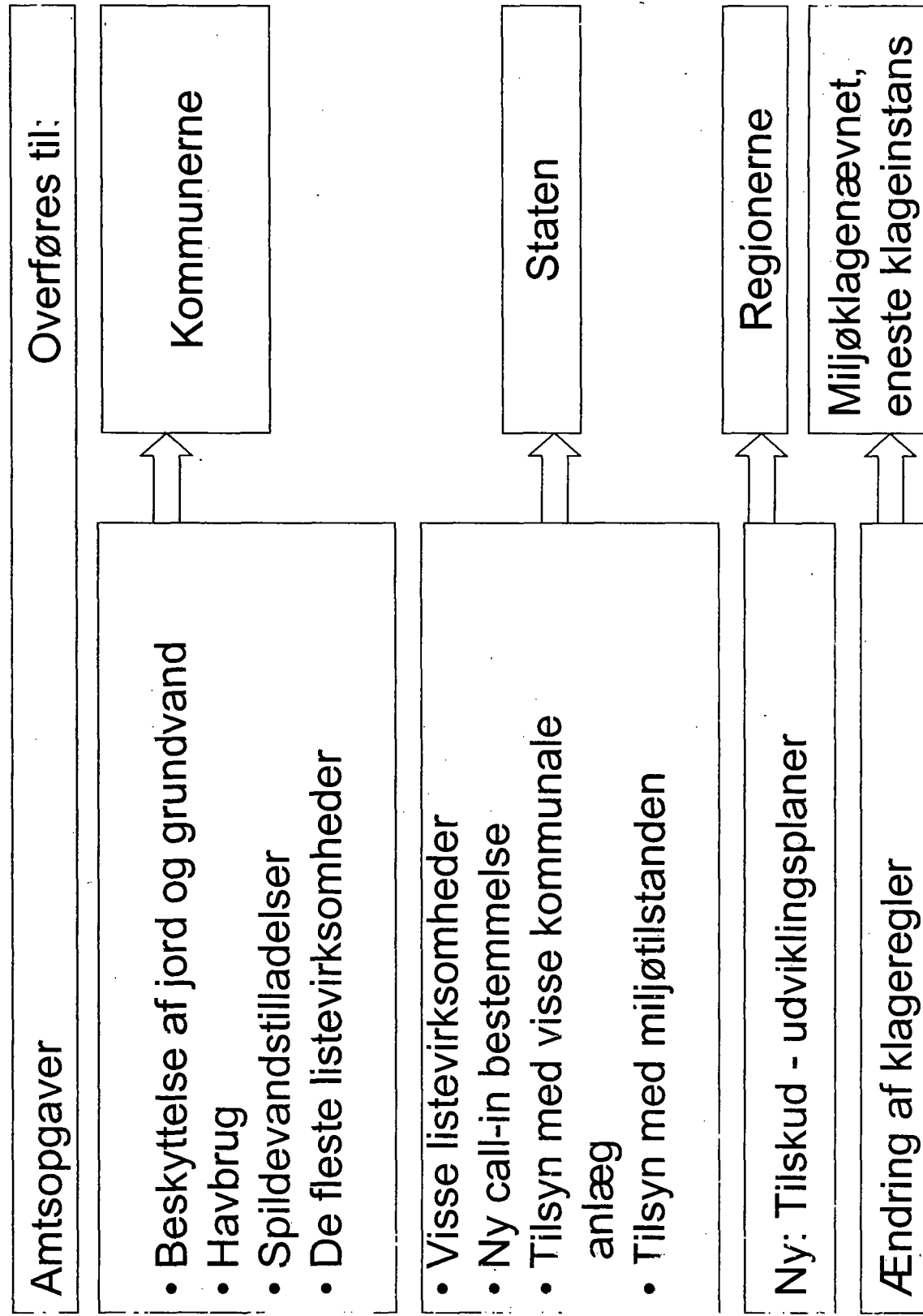
Miljøministeriet

- Opgavefordeling følger af de overordnede principper på natur- og miljøområdet.
- Opgaveplacering ses i sammenhæng med naturbeskyttelseslov og vandløbslov.
- Herudover i øvrigt kun konsekvensændringer af kommunalreformen.

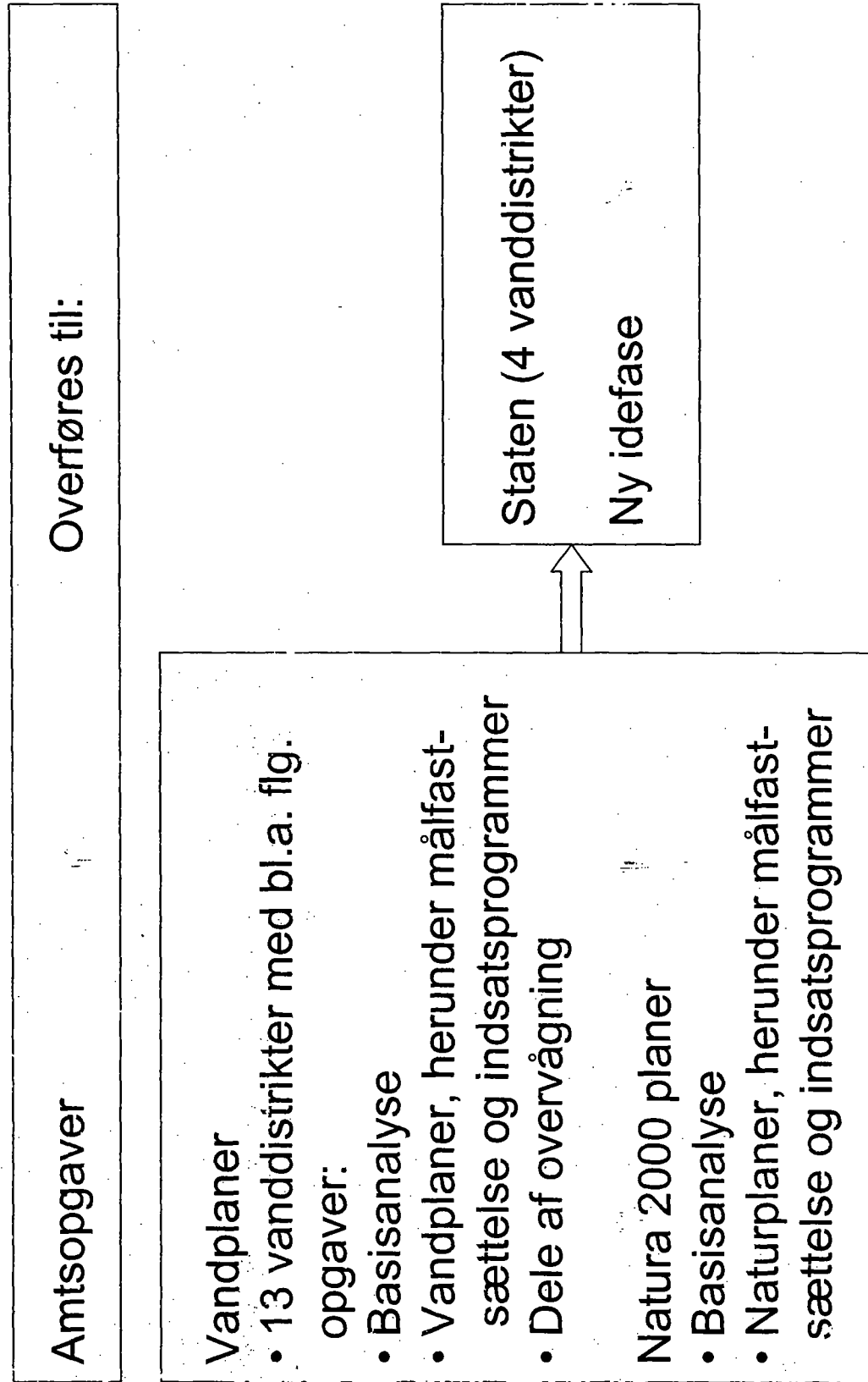
JORDFORURENINGSLOVEN

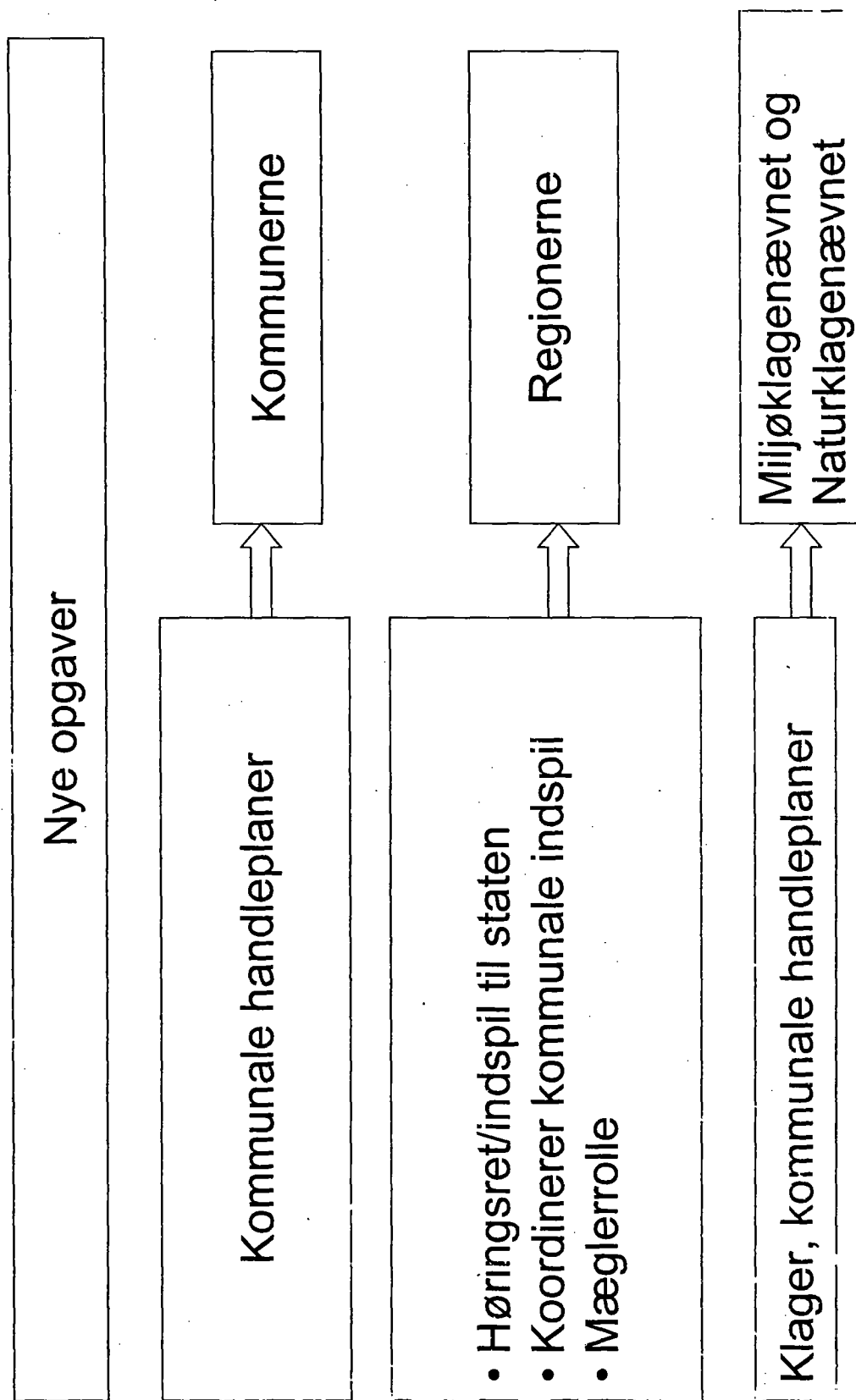
Miljøbeskyttelsesloven

Miljømålslov

Miljømålslov

Miljømålslov

Overgangsregler

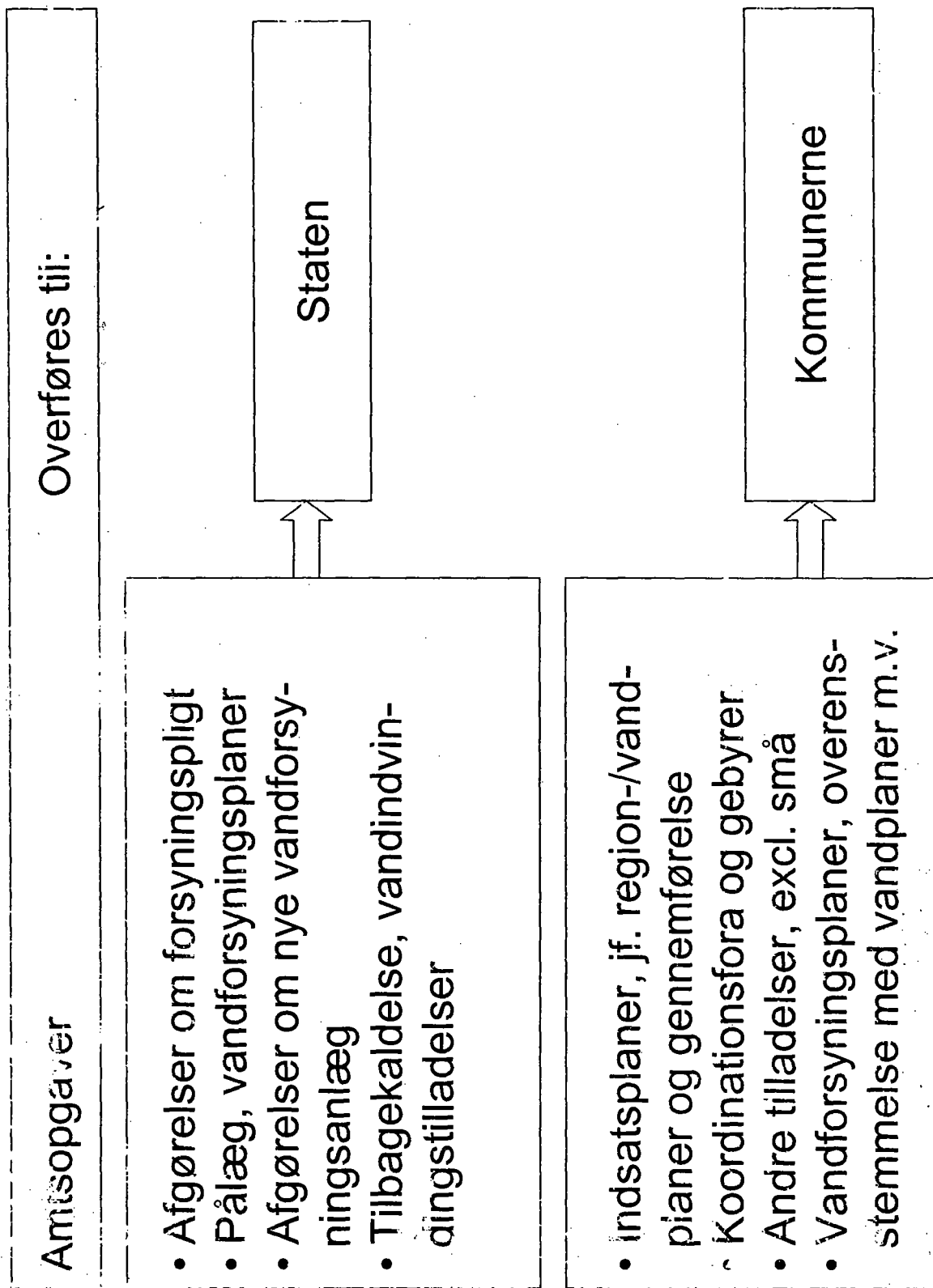
Vand

- Ansvar for visse opgaver kan overgå til staten før 1. januar 2007
- Amterne bistår indtil 1. januar 2007

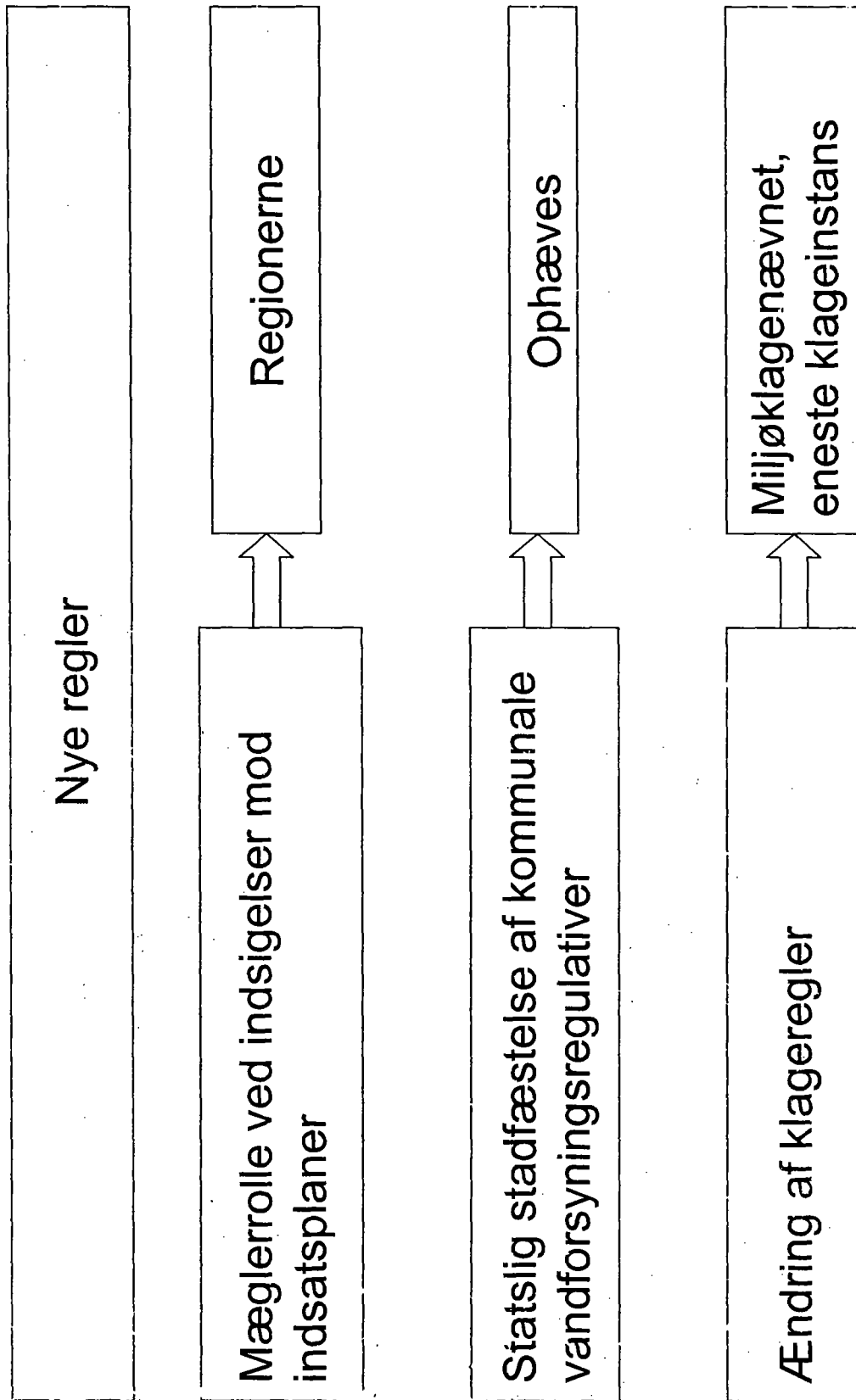
Natura 2000

1. Basisanalyse senest 1. juli 2006

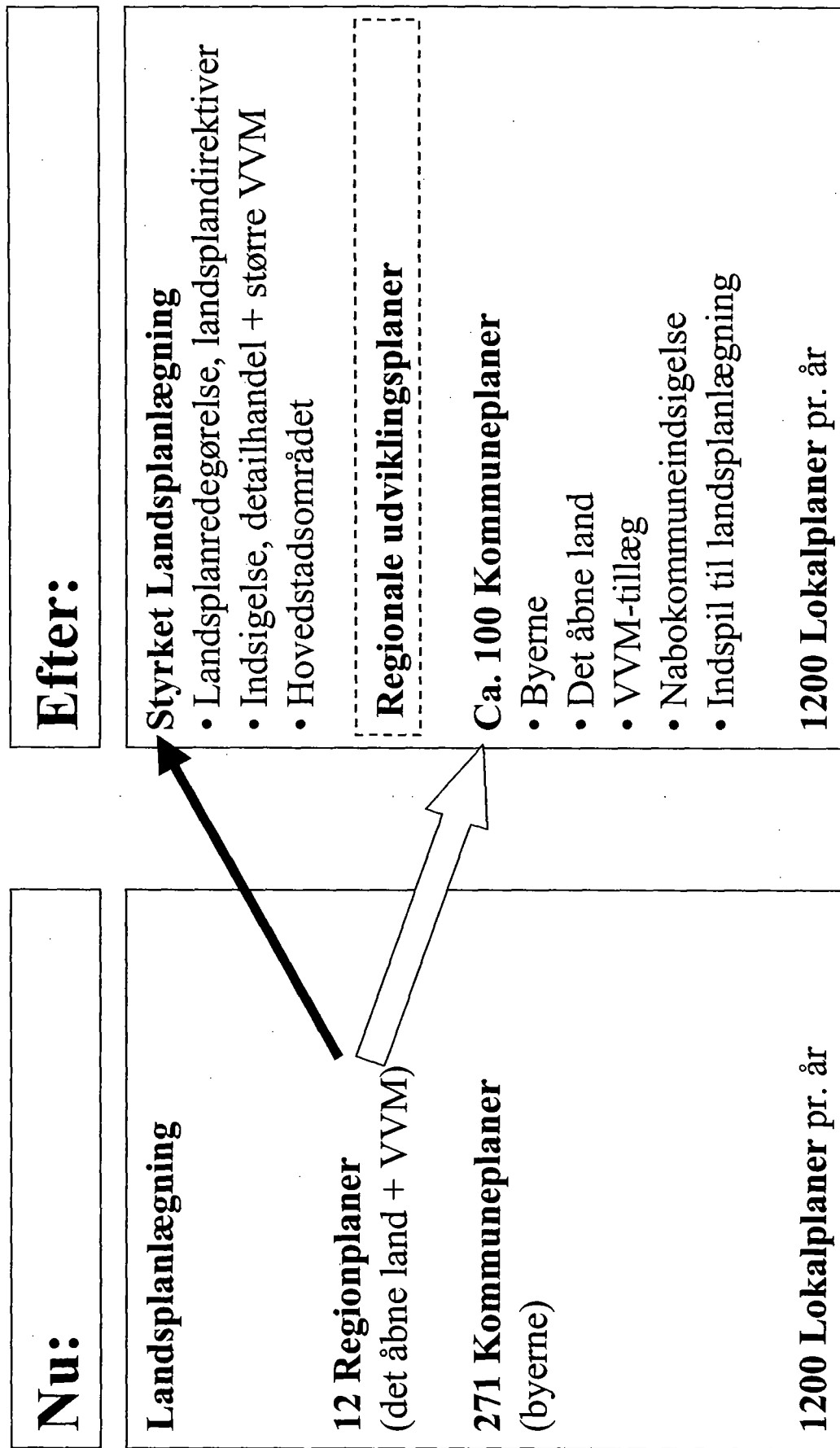
Vandforsyningslov

Vandforsyningslov

Kommunalreform - planloven

Overgangsordning 2006 - 2009: Regionplan 2005 opretholdes

overvågningen, medens kommunerne får ansvar for indsatsen og i vid udstrækning den konkrete lovadministration. Det skaber et stort behov for tæt koordination mellem stat og kommuner samt kommunerne imellem.

Tag amternes nuværende opgave som vanddistriktsmyndigheder efter miljømålsloven - overordnet vandplanlægning, kortlægning samt udarbejdelse af overvågnings- og indsatsprogrammer – som eksempel. Hvad der før var en opgave for amtet alene bliver nu et anliggende for flere statslige styrelser og sektorforskningsinstitutioner, regionerne og omkring 100 kommuner på landsplan. Det bliver en vanskelig dialog og en uendelig tung proces at håndtere. Staten vil løse opgaven i op til 10 dekoncentrerede statslige miljø- og/eller naturcentre, der først og fremmest adskiller sig fra regionerne ved at være uden direkte politisk ledelse og meget vel kan ende med at have et uigennemskueligt referenceforhold til Miljøministeriet centralt. En forenkling er det ikke.

Det ville derimod være en forenkling – også i forhold til i dag - at overlade opgaven til de fem nye regioner, når amterne nedlægges. I tilgift ville man få en klar politisk ansvarsplacering.

Et regionalt niveau genopfindes

De dekoncentrerede statslige miljøcentre og de kommunale miljøcentre, der allerede er etableret, skal styrkes og tillægges myndighedsopgaver, hvis opgaverne skal løses fagligt forsvarligt. Amternes tekniske forvaltninger bliver genopfundet i en ny skikkelse, men nu som selvstændige myndigheder uden klar og direkte ansvarlig politisk ledelse.

Ensartethed

Uanset ambitioner fra statens side om stram og detaljeret styring af kommunernes opgaveløsning, vil de mange kommunale aktører betyde, at opgaveløsningen set på tværs af kommunerne vil være uensartet. På enkelte sagsområder - f.eks. i forbindelse med VVM-sager om husdyrbrug - har amterne hidtil i visse kredse været kritiseret for det samme, men det vil fremover blive en generel og udtalt realitet.

Det er fiktion at tro, at man på det komplekse natur- og miljøområde kan sikre ensartethed ved normer og kvalitetsstyringsordninger. Miljøministeriets hidtidige forsøg på dette – f.eks. i forhold til VVM-screeninger af husdyrbrug og administrationen af klapområdet – viser det håbløse i troen på, at problemer på hele området lader sig løse ad denne vej. På ek-

vej. På eksemplernes opgavemæssigt stærkt begrænsede felter og for klappingens vedkommende relativt simple problemstilling har staten i årevis arbejdet på landsdækkende retningslinier uden synligt resultat. Det eneste fremskridt ligger i amternes indbyrdes aftale om at basere arbejdet med VVM-screeninger af husdyrbrug på et ensartet datagrundlag og på samme modeller for belastningsvurderinger. Heller ikke andre steder i samfundet lykkes det at få dekoncentrerede statslige forvaltningsenheder til at fungere ens. Politimestrene prioriterer f.eks. meget forskelligt.

Effektive og kompetente faglige miljøer splittes

I amterne er det i stor udstrækning de samme medarbejdere på natur- og miljøområdet, der arbejder med både planlægning, overvågning og administration. Det giver både faglige og ressourceøkonomiske synergieffekter. En meningsfyldt planlægning forudsætter et indgående kendskab til overvågning og administration. Resultaterne af overvågningen indgår med stor vægt i sagsbehandling og planlægning, ligesom administrativ indsigt og erfaring er en vigtig forudsætning for en brugbar og afbalance-ret planlægning. Derudover er der i amterne en bred vifte af fagspecialer integreret i både planlægning, overvågning og administration.

I den nye struktur vil der ingen steder være en tilsvarende sammenhæng mellem planlægning, overvågning og administration – og de faglige og ressourceøkonomiske synergieffekter af en samlet opgaveløsning forsvinder. I stedet skal systemet bygge på, at der kan ske en omfattende udveksling af praktiske erfaringer og fagspecifik viden mellem et stort antal myndigheder med forskellige rammebetingelser. Det vil i bedste fald blive bureaukratisk og dyrt. I værste fald vil det ikke fungere, hvilket vil føre til, at planlægning og administration ikke hænger sammen og i øvrigt kommer til at basere sig på forældede metoder og viden.

Fagligheden bliver tynd

Amterne råder i dag over de mange fagspecialer, der er nødvendige for at kunne løse de komplicerede regionale opgaver på området. På flere fagspecialer er der kun få personer i hvert amt, på nogle endda mindre end 1 årsværk. Det er disse personer, der nu skal deles mellem flere statslige enheder og en lang række kommuner. Den faglige bemanning vil for en række opgaver være så tynd, at opgaverne ikke kan løses på et fagligt forsvarligt grundlag. Eksemplerne er mange.

I amterne er der f.eks. relativt få ansatte med fagbiologisk specialviden i forhold til de mange specialområder inden for landområdernes dyre- og planteliv, vandløbsbiologiske problemstillinger, søbiologi og havbiologi. Mange af disse er i væsentligt omfang beskæftiget med overvågning og større naturforvaltningsprojekter, som fremover skal varetages af staten. De resterende - der overføres til kommunerne - vil være utilstrækkelige til at løse de kommende kommunale opgaver efter naturbeskyttelsesloven og til at vurdere påvirkninger af vandløb, søer samt kystnære områder fra eksempelvis spildevandsudledninger, ammoniakbelastning og klapping af havsedimenter.

Et andet eksempel drejer sig om regulering af miljøtunge virksomheder efter miljøbeskyttelsesloven. Ud af de ca. 160 fagspecialister i amterne, som i dag arbejder med godkendelse og tilsyn med de miljøtunge virksomheder, vil ca. 70 medarbejdere skulle beskæftiges i staten. Det efterlader mindre end én medarbejder pr. kommune efter kommunalreformen.

Klapping af optaget havbundssediment er et tredje eksempel på, at kommunerne ikke vil have ekspertise. Med udgangspunkt i de medarbejdere, der i dag i amterne beskæftiger sig med tilladelse til klapping efter havmiljøloven, vil hver kommune fremover få tildelt 0,04 årsværk.

En kvalitetsstyringsordning vil hverken generelt eller i nogen af eksemplerne løse problemerne med manglende faglighed og ekspertise.

Kommunale centre og samarbejder uønskede, men nødvendige

For at sikre fagligheden og en vis effektivitet i opgaveløsningen vil kommunerne være nødt til at løse opgaverne i fælleskommunale miljøcentre eller i samarbejder mellem flere kommuner - trods de demokratiske og styringsmæssige ulemper sådanne centerdannelser medfører. Det vil ikke blot gælde tilsyns- og driftsopgaver, men også myndighedsopgaver. Miljøministeriet har tidligere afvist, at kommunale fællesskaber kan varetage myndighedsopgaver.

En væsentlig grund til Strukturkommissionens anbefaling om større kommuner var, at det skulle gøre det unødvendigt med centerdannelse og samarbejder om opgaver. Det er et sundt princip, at man ikke bør etablere en struktur med en opgavefordeling, hvor kommunerne allerede i udgangspunktet ikke kan løse egne opgaver alene.

Armslængdeprincippet bliver afskaffet

Kommunalreformen afskaffer i store træk et knæsat princip i miljølovgivningen – armslængdeprincippet. Kommunerne får nu hovedansvar for administrationen af en miljølovgivning, der i mange tilfælde kan begrænse lokale by- og erhvervsudviklingsmuligheder og derfor er i konflikt med lokaløkonomiske interesser. Det gælder f.eks. miljøregulering af en række større virksomheder efter miljøbeskyttelsesloven og administration af naturbeskyttelseslovens bestemmelser om § 3-beskyttede naturtyper samt lovens mange bestemmelser om bygge- og beskyttelseslinier omkring skove, søer mv. Kommunerne skal fremover også selv godkende og føre tilsyn med egne virksomheder, herunder f.eks. kraftvarmeanlæg og genbrugsstationer, ligesom kommunerne selv skal fastsætte udlederkrav til egne renseanlæg.

Uanset om kommunerne er i stand til at administrere miljølovgivningen på en balanceret måde, vil kommunernes afgørelser altid være under mistanke for at være styret af snævre økonomiske interesser. Det er en urimelig situation for alle – også kommunerne. Det kan samtidig give anledning til en voldsom stigning i antallet af klagesager, hvilket vil have en forsinkede virkning på borgernes og virksomhedernes dispositioner.

Demokratitab og bureaukrati i administration og planlægning

Indflydelsesmulighederne for lokale interesseorganisationer, virksomheder, landbrugere og borgere på den statslige miljøplanlægning, herunder ikke mindst den overordnede vand- og naturplanlægning, bliver svækket, da planlægningen er bestemt og styret fra centralt hold af miljøministeren med en eller flere styrelser som stedfortræder(e). I praksis vil det være miljøministeriets embedsmænd, der ude i landet skal forhandle med lokale folkevalgte politikere. Hvis konflikter hver gang det ikke lykkes at bøje lokale og nationale interessemodsætninger mod hinanden skal runde miljøministeren, bliver processen langsommelig og meget bureaukratisk.

Økonomi til natur- og miljøprojekter

Regionerne skal fremover lave regionale udviklingsplaner, der bla. skal omfatte visioner og pejlemærker for natur og miljø. Regionerne bør - med basis i de regionale udviklingsplaner - have hjemmel alle relevante steder i miljølovgivningen til at give økonomisk tilskud til projekter med sigte på natur- og miljøforbedringer, der understøtter de regionale udviklingsplaner.

En sådan hjemmel findes i de aktuelle forslag til ændring af naturbeskyttelsesloven samt miljøbeskyttelsesloven, men mangler i vandløbsloven og vandforsyningsloven. Det er afgørende, at de medfølgende økonomiske midler gives til regionerne som passende bloktilskud, der muliggør prioritering på tværs. Ellers er det vanskeligt at finansiere store og sammensatte projekter. Snævre puljer vil foruden en betydelige bureaukratisk administration føre til, at sådanne projekter på forhånd må opgives.

Adgang til data

Regionerne skal for at kunne lave de regionale udviklingsplaner og kvalificeret løfte regionernes koordinerende opgaver have nem adgang til miljødata hos både statslige institutioner og kommuner. En bestemmelse, der sikrer det, bør indgå som et element i alle miljølove.

Med venlig hilsen

Kristian Ebbensgaard

Leo Ellgaard

Kopi til:

Samtlige amter

Side 7

KL

Københavns Kommune

Frederiksberg Kommune

Danmarks Naturfredningsforening

Friluftsrådet

